

Miseremini mei, miseremini mei,

saltem vos amici mei. Job. cap. 19. v. 21.

VOT DE LAS ANIMAS.

Si sobre ser tan terribles las penas que pateixen las animas del Purgatori, que, com nos ensenya S. Tomás ab altres P. P. y teolechs, y nos persuadeixen la rahó y lo sentit comu, son molt superiors á totas las de aquest món, se añadeix la exórbítant baixa de sufragis, que estan sufrint en nostres dias, no pot deixar de ser accepte á tot fiel, que tinga generosos sentiments de humanitat y viva la sua fé, la piadosa practica ó devoció del vot de las ánimas, per reintegrar en lo possible aquella enorme pérdua, y apagar lo foch que tan cruelment aviva la impietat. A est fi uns devots de aquellas afligidas ánimas proponan aqueixa devoció á tots los fiels tal, qual la autorisá nostre Sm. Pare Pio IX en Audiencia de 30 de Setembre de 1852, y novament als 20 de Novembre de 1854 ab decret *Urbis et orbis* que comensa *Cum sancta sit et salubris*, confirmant lo que feren sos predecessors los Papas Benet XIII, y Pio VI á 12 de Desembre de 1788.

Consisteix aqueixa devoció, dita comunment *Vot de las ánimas*, en oferir á las ánimas del Purgatori y cedir á utilitat sua totas las propias obras meritorias en vida, y tots sos sufragis després de la mort. (Son las mateixas paraulas de N. S. Pare Pio IX) Lo que podrá ferse en estos ó semblants termes:

Jo D.

á fi de aliviar lo possible á las ánimas del Purgatori en sas penas, las oferesch voluntariament y cedesch á favor seu totas las obras meritorias, que fassa en vida, y tots los sufragis quem sian aplicats després de la mort, á major gloria de Dèu, honra á Maria Sma. y bè de las mateixas ánimas, en lo modo prescrit per Sa Santedat.

INDULGENCIAS.

Nostre Sm. Pare Pio IX en los dias ja dits no solament confirmá las gracias concedidas al *Vot de las ánimas* per sos predecessors, sino que també los declará y ampliá en lo modo que segueix:

1. Que tots los Sacerdots que fan dita oblació gosen tots los dias del any del indult de altar privilegiat.
2. Que tots los fiels que fan dit vot ú oblació pogan guanyar indulgencia plenaria, aplicable solament á las animas, cada dia que rebin la sagrada comunió, y tots los dilluns del any, en que oigan missa en sufragi dels mateixos difunts, mentres que en un y altre cas visiten una iglesia ú oratori públich, y pregunen piadosament un poch de temps á la intenció de Sa Santedat.
3. Que pogan los mateixos fiels aplicar á las ánimas del Purgatori totas y qualsevols indulgencias que guanyen, de qualsevol modo que sian concedidas, ó que en abant se concedescan.
4. Que se estenga aquest Indult als fiels cristians de tot lo món, á fi de que se envien més y més perennes ausilis á aquellas atormentadas ánimas.

A més concedeix Sa Santedat als malalts, vells, pressos, y als que viuen en casas de camp, y demés fiels que no poden anar á missa los dilluns, quels sufragis, per guanyar la dita indulgencia, la missa, que han de ohir de precepte lo diumenge; y per los parvulos que no combregan encara, y per tots y cada hù dels fiels, que ó no son capassos de poder rebre la sagrada Eucaristia, ó ques troban impeditos per qualsevol causa llegitima, concedeix facultat als respectius Ordinaris locals que pogan subdelegar als confessors aprobats la facultat de commutar la comunió en altrás obras piadosas.

EXHORTACIÓ.

Y en vista de ausilis tan copiosos, com podem enviar á las ánimas del Purgatori ab aqueixa oferta, ó diguemli vot, y de lo mòlt necessitadas que están per las gravissimas penas que pateixen, y per la falta de missas y sufragis que han de experimentar, á causa de lo calamitós de nostres temps ¿qui será tan dur de cor, y faltat de compassió quels negui un alivio tan gran, tan segur y facil? Será tal vegada que temem que nos haja de faltar á nosaltres lo que tant necessitem per satisfacer per los nostres mòlts pecats? Que nons queden sufragis per despres de morts?... ¡Ay! y quant poch enten la caritat el que discorra de aqueix modo! el que tem li ha de fer falta lo que posa á ganancia en las mans de Dèu!... Es veritat que es acte heroich donar als altres lo ques necessita per sí mateix; pero ¿que per ventura nol sabrá Dèu recompensar també heroicament?... ¿No ha dit Ell mateix: *Siau misericordiosos y alcansaréu misericordia? Doneu y se vos donará, y més abundantment?*... Si: no temem; que lo que fem per las ánimas, axi com per los demés próxims, ho accepta com á fet per Ell mateix. Per lo qual deia Sta. Brigida: *Quant deslliurem á una ánima del Purgatori ab nostres sufragis es tan accepte y agradable á Jesucrist son espós, com si Ell mateix fos redimit; y á son temps nos restituirá enterament lo bè que fem, peraque redunde en nostra utilitat.* De lo que debem inferir que nos es utilíssim lo fer aqueixa oferta ó cessió á las ánimas no solament per agradar á Dèu, que tant las estima y per aliviar á ellas, que tant ho necessitan, sino també per nostra ganancia á fi de assegurar millor la benaventuransa promesa als misericordiosos, y fins evitar per nosaltres lo Purgatori, cambiant los sufragis y satisfaccions ab mèrits per poder passar de dret, ó més aviat á la patria celestial.

NOTA: per aquest vot ningú queda impedit de cumplir lo que sia de obligació, ni de pregar per qui vulga.

Vici 23 Octobris 1855. Imprimatur
Lic. Eduardus Tetxidor Vic. Gen.